

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/245/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113218123
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113218123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou v občianskoprávnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava 26, Pribinova 25, právne zastúpený JUDr. Andreou Cvikovou, AK JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanej: V. N., D.. XX.X.XXXX, N. P. XXX/XX, U., v konaní o zaplatenie 901,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 211,21 Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca dňa 17.6.2013 doručil žalobný návrh, ktorým žiadal zaviazat' žalovanú k zaplateniu sumu 901 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania, keď svoj nárok odôvodňoval tým, že so žalovanou dňa 24.11.2009 uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol úver 763,46 Eur, ktoré sa zaviazala žalovaná uhrádzať v 30 mesačných splátkach po 46,67 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára. Žalovanej boli odložené splátky č. 4,5,6 a tieto sa zaviazala zaplatiť ako splátky 31,32,33. Žalovaná sa dostala do omeškania už pri prvej splátke, na základe čoho žalobca uplatnil podľa § 565 OZ zosplatnenie úveru ku dňu 17.4.2011, kedy žalovaná mala uhradiť 954,15 Eur. Z tohto uhradila len čiastočne 53,15 Eur, dlhuje 901 Eur.

Žalovaná sa k návrhu písomne nevyjadrila, na ústne pojednávanie sa neustanovila, hoci bola riadne predvolaná, preto súd postupoval podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a konal v jej neprítomnosti.

Z vykonaného dokazovania žalobným návrhom, listinami, a to zmluvou o revolvingovom úvere, oznámením o zosplatnení, zmluvnými podmienkami, históriou platieb, oznámením MF SR o priemernej RPMN a ďalšími listinami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca a žalovaná dňa 24.11.2009 uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, D. základe ktorej jej poskytol úver 763,46 Eur (23.000 Sk) s dohodnutou mesačnou splátkou 46,67 Eur, dohodnutou odmenou 636,66 Eur, RPMN 64,93 %, úroková sadzba 68,68 %, priemerná RPMN 48,96 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,56 %, celkové náklady úveru boli uvedené vo výške 636,66 Eur. Z oznámenia veriteľa o schválení zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.9.2009 vyplýva, že žalovanej bol schválený úver 763,46 Eur, pri RPMN 64,93 %, priemernej hodnote RPMN

48,96 %, schválená výška revolvingu 419,29, zmluvná odmena za poskytnutie úveru 712,24, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. VIII. Ods. 8.1 písm. d) Dohody o poskytnutí služby 75,58 Eur, ročnej úrokovej sadzby 68,88 %, počet mesačných splátok 12.

Žalovaná predmetné splátky prestala uhrádzať od 12.3.2011, resp. už aj v predchádzajúcich mesiacoch neuhrádzala splátky v plnej výške. Žalobca listom z 25.1.2011 označeným ako oznámenie o zosplatnení, oznámil žalovanej, že k tomuto dátumu je v omeškaní so splátkami vo výške 140,01 Eur a aktuálne omeškanie najstaršej splátky je 74 dní. V prípade, že sa dostane do omeškania s ktoroukoľvek úhradou splátok viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od oznámenia tohto doručenia, vyhlasuje zosplatnenie celého úveru. Predmetné oznámenie žalovaná prevzala 28.1.2011. Z karty klienta mal súd preukázané, že žalovaná uhradila v lehote len splátky 12.1.2010 46,67 Eur, 12.7.2010 46,67 Eur, 12.9.2010 46,67 Eur, v ostatných mesiacoch buď neuhrádzala, alebo uhrádzala splátky v nižšej sume. Úplne prestala uhrádzať splátky dňom 12.3.2011.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zák. 258/2001 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy 24.11.2009.

Podľa § 2 citovaného zákona písm. a), b) Na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1,2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.4) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti pri spotrebiteľskom úvere sú uvedené v § 4 ods. 2 citovaného zákona, medzi ktoré patrí podľa písm. g) konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a pod písm. e) výška, počet, termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V predmetnej zmluve chýba počet splátok, ktoré zákonodárca v zákone 258/2001 uvádza v § 4 ods. 2 písm. i) ako obligatórnú náležitosť, pričom počet splátok nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. g) cit.ust. iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť uvedená dátumovo neprichádza do úvahy. V zmluve nie sú náležite rozlíšené splátky istiny, úroky a iné poplatky a preto nie je postačujúce, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd považuje za neplatnú úverovú zmluvu aj v časti dohody o úrokoch s poukazom na § 39 OZ a § 3 ods. 1 OZ, keďže dohodnutý úrok pri úvere predstavoval 64,93 % pri revolvingu 68,88 % ročne, pričom z internetovej stránky NBS súd zistil, že pri spotrebiteľských úveroch v decembri 2009 s dobou splatnosti od 1 - 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 15,47 %, teda viac než 4-násobne nižšia ako je uvedená v úverovej zmluve. Nepochybne ide o úžernický úrok, ktorý je potrebné považovať za neplatný a sudy už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve práve s ohľadom na § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práva oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. NS SR v rozsudku 5Cdo/26/2001 zo dňa 26.4.2012 uviedol, že „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“.

NS SR ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluva o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie, nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytol veriteľovi neprimerané, až úžernické úroky. V spomínanom prípade išlo o dve zmluvy o pôžičkách, pri ktorých úroky presahovali takmer 4-5,5 násobne obvyklej úrokovej miery v bankách. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok KS v Prešove 3Co/151/2013 z 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % oproti priemeru bánk. K podobnému záveru došiel KS v Prešove aj v rozsudku 16Co/71/2010 zo dňa 8.12.2012, ktorý zdôraznil, že nie je akceptovateľné porovnávať ceny úverov so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducou rozsahu. Preto v danom prípade súd dospel k záveru o neplatnosti dohody o úrokoch s poukazom na § 39 OZ a § 3 ods. 1 OZ.

Tieto nedostatky spôsobujú následok vyplývajúci z § 4 ods. 3 citovaného zákona spočívajúce v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, tzn. že žalovaná je povinná vrátiť len rozdiel sumy medzi poskytnutým úverom 763,46 Eur a sumou, ktorú uhradila, t.j. sumou 552,25 Eur, čo predstavuje čiastku 211,21 Eur, na ktorú súd zaviazal žalovanú k úhrade.

Z týchto dôvodov súd nad priznané plnenie, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu, žalovanej, rozhodol, že ani jeden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.